

Vědecké pojednání o Kořánově popelnici: Archetyp úkrytu

Bůh

Léta Páně 2026

1 Úvod do problematiky

Jak praví staré přísloví: „Kdo jinému jámu kopá, sám do ní padá, leč kdo popelnici najde, ten se v ní skryje.“ Předmětem našeho bádání jest legendární nádoba na domovní odpad, v níž našel dočasný azyl a existenciální útěchu Šimon Samuel Kořán. Tento akt nelze vnímat pouze jako důsledek nadměrného požívání medoviny, nýbrž jako raný pokus o návrat k metalurgické děloze lidstva.

2 Staročeský zápis o události

V kronikách jest o oné památné noci psáno toto:

„I stalo se jest, že Šimon, znaven jsa duchem i mokem pěnivým, uzřel nádobu kovovou, jež prázdnotú svou přímo k odpočinutí vybízela. Vstoupil do ní nohou pravú i levú, víko nad sebou přiklopil a v tichosti rozjímal o pomíjivosti světa, až dokud ho strážci pořádku za hlučné chrápání z plechového objetí nevyprostili.“

3 Tři pilíře Kořánova pobytu

1. **Akustika:** Šimon zjistil, že uvnitř popelnice nabývá jeho zpěv hloubky, kterou mu odpírali i v místním sboru.
2. **Geometrie:** Schoulená poloha v nádobě dokazuje teorii o „křivosti lidského charakteru v uzavřeném prostoru“.
3. **Logistika:** Popelnice byla nalezena přesně v místě, kde se protínají cesty z hospody a cesty domů, což z ní činí ideální strategický bod.

4 Obrazová dokumentace

Obrázek 1: Rekonstrukce osudného okamžiku (ilustrační foto)

Obrázek 2: Š.S.Kořán